

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 112: Lại Biết Tuy Trên Thành Phật Đạo Mà Thật Không Có Gì Để Thành, Tuy Dưới Hóa Độ Chúng Sanh Mà Thật Không Có Chúng Sanh Để Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 008)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Lại biết tuy trên thành Phật đạo mà thật không có gì để thành, tuy dưới hóa độ chúng sanh mà thật không có chúng sanh để độ.】

Trên thành Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh, vì sao lại nói thành mà không có gì để thành, hóa độ mà không có gì để hóa độ? Cách nói này chính là sợ quý vị chấp trước. Quý vị phát cái nguyện “Tôi muốn thành Phật”, [nếu] chấp trước vào cái “Phật” này, thì quý vị không thể thành Phật được, không được phép chấp trước. Nguyện có cần phải phát không? Cần phải phát. Tâm có thể có không? Không thể có. Có nguyện nhưng không thể có tâm, việc này rất khó! Không có tâm thì chẳng phải nguyện cũng không còn nữa sao? Tâm và Nguyện là hai việc, là hai vấn đề khác nhau, cần phải hiểu cho rõ ràng. Có nguyện nhưng không được có tâm, có tâm thì sẽ có trụ [dính mắc], vô tâm mới là vô trụ. Có nguyện, quý vị lại có hạnh, là sanh tâm rồi; “Vô trụ sanh tâm”, nó có thể sanh tâm. Cho nên, không được phép trụ.

Thành Phật thì không được trụ vào tướng thành Phật. Từ đó mà biết, học Phật cũng không thể học cái tướng Phật đó, [nếu] học cái tướng đó thì chẳng phải quý vị đã chấp trước rồi sao? Độ chúng sanh, giúp đỡ tất cả chúng sanh, lại cũng không được chấp trước vào tướng độ chúng sanh, nếu quý vị dính mắc vào tướng độ chúng sanh thì phiền não của quý vị sẽ là vô biên. Trong nhà Phật cũng có câu nói: “Hảo sự bất như vô sự” (Việc tốt không bằng không có việc gì). Việc tốt không bằng vô sự, vậy còn độ chúng sanh làm gì nữa? Vậy thì không có gì để độ, không độ chúng sanh nữa rồi. Từng câu từng lời của Phật Tổ đều là thuốc! Ngài nói câu này là nói với ai, phương thuốc này của Ngài là để trị cho hạng bệnh nhân nào, người đó mắc phải bệnh gì. Chúng ta hiện nay ngay cả

việc tốt cũng không chịu làm, đây gọi là “việc tốt không bằng vô sự”, vậy thì hỏng bét rồi, dùng sai thuốc rồi. Chúng ta hiện nay cần phải khuyến khích người khác làm nhiều việc tốt, Kinh Kim Cang dạy “Bất trụ tướng”, “Ung vô sở trụ nhi hành bố thí” (Nên không có chỗ trụ mà làm việc bố thí), là khuyên quý vị làm việc tốt. Chứ không thể nghe theo lời của Bàn cư sĩ nói “Việc tốt không bằng vô sự”, câu của Bàn cư sĩ là để trị bệnh cho một hạng người khác, hạng người thích làm việc tốt nhưng lại chấp tướng; chấp tướng thì sanh phiền não. Cho nên, câu nói đó của Ngài là để trị bệnh gì, là nói với hạng người nào, chúng ta cần phải hiểu cho rõ, chúng ta là hạng người gì, chúng ta mắc phải bệnh gì, chúng ta phải dùng phương pháp nào để đối trị. Pháp mà không khế cơ thì sẽ hại chết người! Chư vị phải biết, Phật pháp tốt, chưa chắc đâu! Cũng giống như thuốc vậy, thuốc rất tốt, không tệ, nhưng có thật sự tốt không? Quý vị đi uống thử xem, uống bữa bãi, bảo đảm uống một cái là chết ngay, vì không đúng bệnh! Phật pháp cũng như vậy, pháp phải khế cơ thì mới có thể giúp người khai ngộ, chứng quả. Pháp mà không khế cơ thì sẽ làm đoạn mất pháp thân huệ mạng của người ta, cái lỗi lầm đó rất nặng, nặng hơn cả giết thân mạng của người, đây là đoạn pháp thân huệ mạng của người.

Đại ý chủ yếu của kinh này, cũng có thể nói là nguyên tắc chỉ đạo cao nhất, là dạy chúng ta đừng chấp trước. “Trên thành Phật đạo, dưới hóa độ chúng sanh”, đây là Sanh tâm; “Thật không có gì để thành, thật không có gì để hóa độ”, đây là Vô trụ; “Ung vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” (Nên không có chỗ trụ mà sanh tâm ấy), phải phù hợp với nguyên tắc chỉ đạo cao nhất này.